

Uredništvo:
Schillerjeva cesta šte. 3,
dvorišče, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun ne-
delj in praznikov ob 4. uri
popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri
dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne
sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uva-
žujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta šte. 3.
Naročnina znaša za avstro-
ogorske dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrletno . . . K 6.80
mesečno . . . K 2.10
Za **Nemčijo:**
celoletno . . . K 28.—
za vse druge de-
žele i. Ameriko K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglas (inzerate)** se
plačuje od četrstopenjske
petit vrste po 12 h, za
večkrat natis primeren
popust.
Posamezna šte. stane 10 h.

Št. 126.

Telefonska številka 65.

Celje, v torek, 7. junija 1910.

Cekovni račun 48.817.

Leto II.

Okrajna učiteljska konfe- renca v Celju dne 4. t. m.

Za slov. poslov. jezik na okr. učiteljskih konferencah.

Ta konferenca se je več let sem vršila skupno za celjski in šmarški šolski okraj, a letos pa samo za celjski okraj, dočim bo imel šmarški svojo posebno konferenco. Pa še druga izprememba se je izvršila. S tem, da so se šole z nemškim učnim jezikom izločile iz področja dosedanjih okrajnih šolskih nadzornikov in se pridružile posebnemu nemškemu šolskemu nadzorniku, so letos prvič izostali nemški učitelji. Je li šolska oblast hotela z ustanovitvijo posebne nadzorniškega mesta za teh par nemških šol na Spodnjem Štajerskem dati dosedanjim gospodom šolskim nadzornikom zaupnico ali — nezaupnico, ne bomo preiskovali, gotovo pa je, da se je s to novo pravico našim gospodom šolskim nadzornikom stališče zdato olajšalo. Zaradi par takomenovanih nemških učiteljev in učiteljic, se je pri uradnih konferencah slovenščina potiskala v kot, kar je pri slovenskem učiteljstvu vzbujalo nevoljo in srd in jim jemalo veselje do delovanja v takih konferencah. Izpremenjene razmere je naš c. kr. okrajni šolski nadzornik, g. Supanek upošteval in je zadel letošnjo konferenco več ali manj slovensko lice. Konferenca sama je tudi precizirala svoje stališče v obliki samostojnega predloga, ki se je glasil: **Poslovni jezik naše okrajne učiteljske konference je slovenski, vsled česar je pisati vse konferenčne in nadzorstvene zapisnike v slovenskem jeziku.** Predlog je vložil nadučitelj Brinar in ga je utemeljeval z ognjevitimi besedami. Predlog je bil z velikim navdušenjem tudi glasno sprejet. Predlagatelj je namreč zahteval tudi nasprotno glasovanje in se je konstatiralo, da ni bil nihče proti. Vi, »prijatelji«, ki prežite na ubogo učiteljstvo! Govorile so »prodane duše«, »izdajice naroda« itd. Tako bo govorilo učiteljstvo tudi v drugih okrajih. Toda k poročilu!

Predsednik konference, c. kr. okrajni šolski nadzornik je otvoril konferenco s trikratnim »živjo« na presvetlega cesarja. Za svojega namestnika je imenoval nadučitelja Brinarja iz Gotovelj, za zapisničarja sta pa bila z vzklikom izvoljena učitelj Štan- te iz Celja in učiteljica Confidenti iz Petrovc. Gosp. nadzornik je v svojem poročilu podal učiteljstvu zla- ta vredne migljaje glede pouka in vzgoje. Dal je učiteljstvu tudi navodilo, kako stališče naj bi zavzema- lo v teh od političnih strasti razburkanih časih. Ne da se ugovarjati lepim naukom gospoda nadzornika. Toda če bi se vse učiteljstvo do pičice ravnalo po besedah g. nadzornika, vendar še ne bo miru. Uči- telj, ki dandanes deluje v smislu šolskega zakona, ne sme imeti ugleda in čim več ga ima, tem bolj ga na-

sprotni »bojni svet« vzame na muho in kuje naklepe, kako bi ga podrl. Nasprotniki šole bi mirovali še le takrat, kadar bi pometli tudi z Vami, gospodje po- svetni c. kr. okrajni šolski nadzorniki in bi postavili na Vaše mesto zopet vsemogočne nadzornike v ta- larju. Slavna šolska oblast, uvažuj to in zavedaj se, da si dolžna ščititi učiteljstvo, kadar je preganjano zato, ker vestno deluje v duhu šolskega zakona!

Na dnevnem redu je bilo nadalje vprašanje o preosnovi učnih načrtov. To vprašanje je morala iz- delati vsaka tuokrajna šola, glavni referent je bil pa nadučitelj Košutnik iz Vojnika. Njegov skrbno in do- bro izdelan referat je bil soglasno sprejet.

Kot drugi govornik je nastopil nadučitelj Bri- nar, ki je podaval o gojitvi telesnih vaj. Njegov go- vor, v katerem je drastično dokazoval, kako potreb- no je, da se glede telesne vzgoje krene na popolno- ma nova pota, je bil z navdušenim ploskanjem spre- jet. O stanju šolskih vrtov je poročal nadučitelj Pe- triček. Iz njegovega poročila smo posneli, da je šolsko vrtnarstvo v primeri z lanskim letom precej napredovalo. Dodatno k svojemu poročilu je iz dna duše ter v pretresljivih besedah naglašal, da tekom 33 let, odkar je v službi narodnega šolstva, ni doži- vel, da bi se učiteljski požrtvovalni trud toli teptal kot dandanes. Mladi, še mlečnozobi ljudje se drznejo izrekati obsodbo nad v službi osivelimi učitelji. V je- drnatih besedah je začel naše stališče, s katerega ne smemo kreniti pod nobenimi pogoji. Njegove be- sede so napravile globok vtis.

Vršile so se še volitve. V stalni konferenčni od- bor so bili izvoljeni: Brinar, Černež, Kranjc, Petri- ček in Slanc, v odbor za šolske vrte pa: Černež, Kvac, Petriček, Sivka in Slanc.

»Tako lepe konference še ne pomnim«, je bilo slišati iz marsikaterih ust in nadučitelj Brinar je imel prav, ko je, zahvalivši se g. nadzorniku za izborni vodstvo konference, naglašal, da naša zahvala ni iz- raz formalitete, ampak da res prihaja iz srca.

Lep začetek volilnega boja.

Z ozirom na naš članek v št. 121. z dne 2. junija, v katerem smo primerno razsvetlili in razložili »na- pad« na »urednika« Žebota, nam je ta g. Žebot po- slal sledeči popravek, sklicujoč se seveda na § 19 ti- skovnega zakona: »Ni res, da bi bil napad na mene iznajdba »Straže«, temveč res je, da sem bil dne 29. maja 1910, ko sem se vračal popoldne istega dne od Sv. Antona na Pohorju na postajo Vuhred, v gozdu nad Vuhredom napaden od treh, meni nezanih fan- tov. Res je tudi, da me je eden od teh fantov nepri- čakovano udaril z gorjačo po hrbtu, druga dva pa, ki sta bila spredaj, sta začela metati kamenje v me-

ne in sta me tudi zadela in mi prizadela znatno po- škodbo na levi nogi pod kolonom. Le nagel beg v gosto zaraščen gozd me je rešil hujšega. Napadalcu me niso samo ranili, ampak mi tudi raztrgali hlače. Ni res, da bi se ga bil navlekel in da bi bil poškodbe zadobil vsled padca, ter da bi se hotel po ceni napra- viti za mučenika, ampak res je, da so mi poškodbe prizadeli napadalcu. Maribor, dne 4. junija 1910. Franjo Žebot. — K temu popravku imamo marsikaj dostaviti. Najprej je naši javnosti znano, da se da z ljubim § 19. tisk. zakona popraviti na svetu vse ra- zun čevljarskega računa. In če je bil g. dr. Korošec tako predrzen, da je v drž. zboru interpeliral zaradi »nasilnega postopanja slov. liberalcev pri volitvah«, dasiravno noben slov. »liberalec« in sploh noben člo- vek na svetu razun spoštov. g. Žebota ne ve ničesar o napadu nanjega, ako je veliki gromovnik Verstov- šek poskusil nahujskati slovenjograško okr. glavar- stvo na te imaginarne napadalce, se mora postaviti tudi Žebot in poslati popravek v svet — kateremu nikdo ne verjame. Vzeli smo si toliko časa in smo primerjali različna poročila o tem napadu. G. Žebot pravi enkrat, v »Straži« z dne 30. maja, da jo je do- bil z gorjačo po hrbtu, v »Str.« z dne 3. junija pa, da jo je dobil tudi po nogi... Torej primerno stopnjevanje. V »Str.« z dne 30. maja, ki je izšla v p o n d e l j e k, pravi, da že mora ležati, a »Str.« z dne 3. junija pravi, da je mučenik Žebot vlegel vsled svojih težkih ran š e l e v t o r e k... Enkrat se pri- poveduje, da sta bila dva fanta pred njim 10 kora- kov, enkrat zopet, da sta stala pred Žebotom itd. Čudno je tudi, da bi šla dva fanta od spredaj metat na ubogega Žebota kamenje, saj bi lahko zadela tudi svojega tovariša, ki je od zadaj obdelaval mučenika Žebota z gorjačo. V »Str.« z dne 30. maja se pravi, da je došel res raztrgan in krvav v Maribor, Žebot sam pa pripoveduje to reč zopet malo drugače. Oči- vidno pod utisom našega autentičnega poročila iz Vuhreda. **Pribijemo še enkrat, da v Vuhredu ni vi- del nikdo na postaji Žebota raztrganega in krvave- ga.** Zahtevamo od drž. pravdnštva, naj se stvar za- sleduje; g. Žebot je baje bil v Vuhredu tako razbur- jen, da še na orožnike misli ni... Zanimivo bi bilo tudi zdravniško spričevalo. Za smeh in kratek čas dostavljamo, da g. Žebotu še vedno živci revolucijo- nirajo in srce mu bolešno utripuje: s pohorskim vi- nom se ni za šaliti! Lepo je tudi od g. Žebota, da prevzame vso krivdo za to kunštno iznajdbo na se: k mučeništvu lepo stoji ta požrtvovalnost, je li? G. Žebot, drugič se manj zanimajte na vaših potova- njih za gostilne, pa si bodemo dobri prijatelji: za mu- čeništvo pa res niste! Morate imeti nekoliko boljši spomin!

LISTEK.

Oče Kondelik in ženin Vejvara.

44

Ceški spisal Ignát Herrmann. —

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

Gospa je morala noter. Podala je Vejvari roko in mu je hitro zašepetala:

»Bolje bo, ako ne greste danes k njemu, potem šele ko — ko se mu jeza poleže. Pojdite — in nič ne marajte za to! Pepica se pozneje obleče in pojde na sprehod — morda se kje srečata.«

Pustila je hčer z ljubimcem na hodniku, zalo- putnila kuhinjska vrata za seboj in hitela k soprogu.

In po tej nedelji je sledilo za Pepico nekoliko ža- žalostnih dni, ko se ji je zdelo, da jo polagajo v grob. Zastonj jo je prepričeval zvesti Vejvara, da se mora bojevati vsaka ljubezen z nadlogami najrazličnejše oblike, in da ne bi bila to pravzaprav nobena ljube- zen, ako ne bi bilo takih nadlog.

K sreči je trajalo trpljenje Pepičino samo eden teden — houser je zapustil gospoda Kondelika. In kmalu po nevihti se je začelo jasni.

XIII. Zopet nezgoda.

Mojster Kondelik je jadikoval, Pepica je jokala — in tudi ubogi Vejvara ni bil vesel. Tiranske besede mojstrove so ga zelo bolele. Trpka, bodeča ironi- ja Kondelikova, kakor bi mu vžgala bolestne rane v telo in v dušo, in solze, ki so tekale iz oči drage Pe- pice, so njegovo bol še povečale. Še nikdar ni bil tako potr, kakor sedaj, ko je Pepica naslonila ubogo glavico na njegova prsa in tako pretresujoče ihtela. Še nikdar je ni videl jokati in nikdar mu ni prišlo na

misel, da bo nekoč sam vzrok njene žalosti — toda zgodilo se je. Jok je stresal celo njeno telo in Vejvari se je zdelo, da se zgrudi na zemljo. Opohteval se je, dokler ni zadel s hrbtom na steno hodnika; vedno je držal Pepico, in njegova nova suknja je bila podob- na stisnjeni stanijolovi cevki oljnatih barv, s kateri- mi je Kondelik okrasil nekoč ta hodnik.

Slednjič je moral oditi in lezel je — po stopnjicah kakor v omedlevici in ko je bil na ulici, se je čudil, da je prišel tje brez poškodbe. Pravzaprav bi moral pasti in ležati tu z razbitimi udi. To bi bilo še najbolj primerno položaju, v katerega je prišel vsled neusmi- ljenega klica gospoda Kondelika. In to se mu je zgo- dilo da n e s — dan, ki bi mu moral prinesli srečo življenja...!

Pol ure je hodil Vejvara kar tako, potem pa mu je naglo odleglo. Prišla je namreč Pepica in z njo je prišla nova nada nesrečnemu ljubimcu. In vkljub te- mu, da ga je mojster Kondelik tako težko ranil, so bile vendar Vejvarove prve besede:

»Kako se počuti oče, gospodična Pepica?«

Dve uri sta hodila skupaj v obližju Ječne ulice, vzdihala sta in si stiskala roke, prisegala sta si večno ljubezen in ko bi jima nasprotovalo tudi samo peklo z vsem svojim sovraštvom, z vsemi hudičevimi va- dami! V nedolžni, neizkušeni, toda sedaj neizmerno razburjeni glavici gospodične Pepice se je porodila celo misel na beg, makar v Ameriko, toda Vejvara, ki je bil v zemljepisju vseeno bolj poučen nego obu- pano dekle in čeprav je bil podjeten turist — kakor vemo — se je dosti krepko izrazil, da se na Ameriko niti misliti ne more. To je daleč, zelo nevdobno, zdru- ženo z mnogimi zaprekami in posebno on bi se ne mogel napraviti na pot v Ameriko, ker bi mu najbrže slavni magistrat ne dovolil takega daljnega izleta. Ko jo je spremil slednjič do hiše, ji je sveto obljubil, da jo bo jutri večer zopet čakal. In gospa Kondelikova

je omogočila mili hčerki vse mogoče, samo da bi pri- šla z Vejvaro vkup. Ni dobro — je mislila mati — da bi v tem položaju nastal presledek. In Vejvari — ah temu izvrstnemu mladeniču je lahko zaupala svojo hčer za kratek sestanek. Ta je ne zapelje, ta se ne izneveri...

Gospod Kondelik se je medtem, ko se je čez tri dni dvignil iz ležišča, sprehajal oprezno po sobi in prišel tu pa tam v dobro voljo. Klel je sicer še vedno, toda gospa Kondelikova, ki je živela že toliko let ob njegovi strani in je dobro vedela, da sedaj preklinja samo zato, da preklinja, da bi s tem utemeljil in o- pravičil svoje nedeljsko ravnanje. Pri tem pa je ču- tila, da dragi soprog čaka samo na priložnost, da bi se iz tega izkopal. O ne! To pot ne bo ona začela! Ona se ni pregrešila, ničesar ni zakrivila, ona bo počakala.

In pričakala je.

V petek zvečer — mojstru Kondeliku je že pre- cej odleglo, tako da je poslal po plzenjsko pivo — je rekel takoj, ko je bila Pepica odšla po večerji s po- sodo v kuhinjo:

»Kaj pa ta mora Vejvara dela — da ga ni nič sem!«

In sedaj je prišla ura za gospo Kondelikovo.

Resno in trudeč se, da bi glas ne zvenel preveč očitajoče in zbadajoče, je odgovorila soprogu:

»Stari — ti vprašaj? Po tem, kar si mu v ne- deljo napravil, moreš še vprašati? Ko si ga na tak način sprejel? Ali bi imel do njega spoštovanje, ako bi po tem prišel? Vidiš, ravno to me veseli, da se tako drži. To je značaj! Kako naj bi prišel, ko si mu takorekoč pokazal vrata?«

»Jaz mu nisem ničesar pokazal!« je odgovoril mojster.

»Kondelik«, je nadaljevala gospa, »jaz ne pra- vim, da si ti kriv. Ti si gospodar, glava rodbine, oče,

Politična kronika.

ZANIMIVO VPRAŠANJE NA ŠTAJERSKI DEŽ. ODBOR.

ZAKAJ NEKI MOLČI DEŽ. ODB. ROBIČ?

Časopis »Oesterr. Staatsbürger« poroča sledečo prezanimivo vest: »Štajerski deželni odbor se je čutil prisiljenega najeti kontokorentno posojilo tri milj. kron in deželni finančni minister dr. Link se je tozadevno pogajal s štajersko eskomptno banko in nemško zvezo kmetijskih zadrug v Gradcu. Zadnja je ponudila posojilo po 4½%, eskomptna banka pa po 4¼%. O tem se je pred kratkim razpravljalo v seji deželnega odbora. Čudno je bilo, da se je dr. Link naravnost trmoglavno zavzemal za posojilo pri esk. banki. Pravil je, da si dežela ne more najemati posojila pri zvezi kmet. zadrug, ker ji je ta podložna(!). Ko pa to čudno utemeljevanje ni ničesar izdalo, je dr. Link v veliki zadregi priznal, da se je pred nekoliko dnevi že pogodil z eskomptno banko in najel poldrugomilijonsko posojilo po dražji obrestni meri 4¾%. Po letnih poročilih štajerske eskomptne banke je pa dr. Link od l. 1894 do danes njen upravni svetnik. »Oesterr. Staatsbürger« stavi torej štajerskemu deželnemu odboru sledeča vprašanja: 1. Ali je res, da se je najelo 1 in pol milijona kron po 4¾%, dasiravno bi se lahko dobil denar po 4¼%? 2. Ali je res, da je najel dež. odbornik dr. Link to posojilo brez dovoljenja štaj. dež. odbora? 3. Ako je oboje resnično, je li dr. Link pripravljen deželi škodo, katero trpi vsled dražjih obresti, poravnati iz lastnega žepa? — Škoda, katero ima dežela od tega dražjega posojila na leto, znaša 3.750 kron. Sčasoma se lahko nabere prav lepa svota... Postopanje Linkovo se torej že s tega stališča strogo obsoja. Prezreti pa tudi ne smemo posledic, ki lahko nastanejo tudi v drugih slučajih, ako jeden sam človek lahko dela v deželnem odboru, kar hoče. Če se ne motimo, navadno tega ni čutiti — sedi v deželnem odboru tudi zastopnik slovenske kmečke zveze, profesor Robič. Kaj pravi on k temu? Njegova in še bolj njegovega časopisja dolžnost bi bila, da bi sploh protestiral proti takemu nezakonitemu zadolževanju dežele, katerega ni zakrivil nikdo drug kot nemški nacionalci, ki so baje najhujši sovražniki naših klerikalcev. Še bolj pa bi se moral upreti samolastnemu in škodljivemu Linkovemu postopanju. Kajti ne verjamejmo skoraj, da bi bil zgoranji napad »Oest. St.« neresničen. No, znano je, da slovi g. prof. Robič kot »najkulantnejši« Slovenec. Njemu ne rečemo toliko, ali za njegove čine in za postopanje dež. odbora je odgovorna njegova stranka, kmečka zveza. Ta vedno povdarja svoje »nesebično in požrtvovalno delo« za ljudstvo, na merodajnih mestih pa brez besedice ugovora pusti oškodovati deželo... »Straža« pač obira slov. narodnjake in mlati po slov. naprednjakih — nemških nacionalcev pa si še dotakniti ne upa. Zakaj neki? I no — vrana vrani ne izkljuje oči!

NEMŠKI KLERIKALCI O SLOV. OBSTRUKCIJI V ŠTAJ. DEŽ. ZBORU.

EX-LEX STANJE NA ŠTAJERSKEM.

S 30. junijem poteče doba proračunskega provizorija in če deželni zbor tega provizorija ne podaljša ali ne dovoli def. proračuna, se začne s 1. julijem glede štaj. dež. financ ex-lex stanje. Štajerski deželni odbor je sicer pro forma prosil vlado, naj skliče še meseca junija kratko zasedanje štaj. dež. zbora — ali slov. klerikalcem bi bila baš sedaj pred državnozb. volitvami sila neprijetna pot v Kanoso; zato se je sporazumno z nemškimi nacionalci zasedanje odložilo. Minulo soboto je imel štaj. dež. odbor zopet sejo — in graški »Volksblatt« (glasilo nem. klerikalcev) je priobčil o tej seji daljše poročilo, ki je z več ozirov prav zanimivo. Nemškonacionalna večina je sklenila naprositi cesarja, naj bi potrdil še za nadaljne tri mesece pobiranje dež. doklad. Temu se je upiral nemški klerikalec Hagenhofer in zahteval, naj se na vsak način skliče dež. zbor, da se izogne nepostavnemu stanju v deželnih financah. Mora

se skleniti protest proti vladi, ako noče res sklicati dež. zbora. Hagenhofer je seveda s svojim predlogom propadel; zaradi lepšega je glasoval z njim tudi g. Robič. Ali zanimivo je, kar je izdal g. Hagenhofer o obstrukciji: »Ugovor, da bi dež. zbor ne mogel mirno zborovati, ne pride sedaj v poštev...« Le korajžo, nemški nacionalci in klerikalci, kaj bi se sramovali! Naj zvedo volilci enih in drugih o vašem junaštvu in odporu! Sodba g. Hagenhofera o obstrukciji pa je zelo, zelo interesantna; mož gotovo pozna svoje ljudi in si upa tudi politično značajnost svojih katoliških bratov javno pribiti. V njegovih besedah je toliko ironije in zasmehovanja klerikalcev iz Sp. Štajerja, da se moramo mi za nje sramovati in obžalovati naše volilstvo, da ga vodijo njegovi klerikalni voditelji nam vsem v veliko škodo tako grdo za nos.

DROBNE POLITIČNE NOVICE.

Na Dunaju se mudi sedaj turški prestolonaslednik Jussuf Izzedin. Spremlja ga turški minister za zunanje zadeve Rifaad paša.

Koresp. »Centrum« poroča, da utegne prinesiti akcija za jezikovni zakon popolnoma novo parlamentarno situacijo v tem smislu, da če bi Čehi spravili v zbornico dotični Bukvajev zakonski načrt nujnim potem, bi tudi Nemci stavili nujni predlog, naj bi se odkazali vladni zakonski načrti o narodnostnih okrožjih na Češkem, narodnostno-političnemu odseku. Ako prizna zbornica obema njujnima predlogoma nujnost, gresta oba v odsek in ne bode nobenih sporazumnih konferenc. V odseku pa bode stvar tudi — pokopana.

Trgovski minister na Ogerskem je odtegnil pošiljatkam društva za ohranitev nemštva na Ogerskem poštni debit.

Turška vlada popisuje v Carigradu Grke. Baje jih hoče izgnati, ako bi se krečansko vprašanje poostriilo.

Bivši srbski prestolonaslednik Jurij je zapustil Belgrad. List »Zvono« trdi, da je izgnan iz Srbije.

Zasedanje tržaškega in nižjeavstrijskega deželnega zbora je zaključeno.

Dopisi.

Bralno društvo na Bregu je priredilo v nedeljo, 5. junija v gostilni Pletersky

veselico z gledališko predstavo. Šaljivi nastopi gospoda Rotterja so bili izborni in so zbudili občo veselost in smeh. Umetnica na vrvi in primabalerina gospica Fettina Aurora se nam je sicer izneverila in je pobrisala v Ameriko, odpuštili smo ji pa to radovoljno, saj jo je nadomestoval gospod Pukelstein, postrešček št. 15, kateri se sicer na vrvi ni znal producirati, pač pa nam je povedal vse zanimivosti svojega življenja kot postrešček. Šlapca Damijan nam je vso grenkoto svojega zakonskega stanu razodel in se nam je v srce usmili, kakor se nam usmili vsakdo, ki nosi tako grenki zakonski jarem. Igra »Bratranec« je uspela povsem dobro in če omenimo, da so igralka sedaj stopile prvičkrat na oder, lahko rečemo prav dobro. Zasluga za ta uspeh gre v prvi vrsti gospodu Rotterju, ki je z žilavo vstrajnostjo vodil vaje kljub različnim zaprekam, ne manj pa igralcem, kateri so se iz ljubezni do stvari popolnoma ugloboili v svojo nalogo. Gospica Dobska (gospa Poličnik) je nastopila v svesti si svojega dostojanstva povsem veličastno in elegantno. Mišinja Lora (gospica Lenčika Pletersky) nam je predstavljala že ostarelo po ljubezni hrepenečo devico vrlo dobro in služkinja Lizika (gospica Štefka Mornova) je nastopila tako jedernato in ljubko, da nas je očarala, in bi s svojim nastopom delala čast vsakemu več-

jemu odru. Tajnik Lipe Lenovič (gosp. Rotter) je pač že znan kot dober igralec in je svojo ulogo rešil mojstersko. Sluga Janez (g. Zavodnik) si je pridobil s svojim mirnim humorističnim ulogi popolnoma primernim nastopom takoj poslušalce. Če še omenimo gospoda šepetalca, čegar posel je bil najbolje mučen in nehvaležen, sem omenil vse osebe, katere so sodelovale in jim gre za njihov trud iskrena hvala. Kar se pa tiče materialnega uspeha, je bil tisti jako nepovoljen in sicer radi slabega vremena, kakor tudi radi tega, ker se je v Sokolskem domu tudi vršila veselica. Na gospode Celjane sicer nismo veliko računali, ker so večidel vajeni boljših užitkov, kakor jim more nuditi okolica v tem oziru, vendar bi tako dobro uprizorjena predstava tudi njihovu okusu imponirala, in jih torej prijazno vabimo za prihodnjo nedeljo, ko se bode igra ponovila. Bralno društvo si je z velikim trudom postavilo lastni oder, za kar gre posebna hvala v društvu neumorno delavnemu mizarju, gospodu Cirilu Božiču. Društvo je s tem stopilo v novo dobo. Igralo se bode večkrat in se že pripravlja za 3. julija čisto nova igra »Čebelarjev god«. Opozarjamo rodoljube na delovanje tega društva in jih vabimo v našo sredino. Zastavili bomo vse moči, da jim nudimo primerni užitek.

Dnevna kronika.

v Mednarodna higijenska razstava se vrši od maja do oktobra l. 1911. v Drazdanih.

v Frankova stranka na Hrvatskem v razsulu. Pred nekaj dnevi so časopisi poročali o fuziji hrvaške klerikalne s Frankovo pravaško stranko A kakor poroča včerajšnji »Pokret«, o tem ni govora, ampak Frankova stranka sploh preneha eksistirati, na njeno mesto pa stopi krščansko-socialna stranka. Poslanci Frankove stranke prestopijo v novo stranko, frankovski časopisi prenehajo izhajati. Eto vam konca te nekoč tako mogočne stranke. Uničila jo je breznačelnost in korupcija!

v Na naslov nekaterih naših »miroljubnih« politikov navajamo nekaj odlomkov iz zagrebškega »Pokreta« glede boja proti klerikalizmu. Dve ideji — klerikalna in demokratska — sta trčili tudi pri nas druga ob drugo. In dočim demokrat-ske in klerikalne stranke gredo v boj, stoje »stare« naše stranke ob strani in obupno vprašujejo, kaj bo iz tega nastalo. S tem da se cepijo narodne sile, s tem da se nosi razdor v rodoljubne vrste, a škodo od tega da bo imela narodna stvar. Naša »stara gospa« se ne more vživeti v novi čas in toži o »tujih idejah«, »importiranih nazorih«, ki ki da so vsega tega krivi. Kakor da bi bila Hrvatska s kitajskim Jabelim zidom ločena od drugega sveta, skozi kateri ne more nič — niti ideja. In kakor da bi klerikalizem manj pogubno in razdirajoče deloval, če bomo njegovo delo gledali prekrižanih rok. Ne pobijati klerikalizem pomeni krečiti ga, in vsakdo, ki je v svoji duši svobodomiseln, a noče niti s prstom ganiti proti klerikalizmu, je kriv, da se ta širi in da si pridobiva vedno več tal. In na to bi morala misliti ta »stara gospoda«, ki vedno rada govori o svoji svobodomiselnosti, a misli, da je vsaka protiklerikalna akcija neoportuna. — Resne in odkrite besede v resnem času in veljajo pri nas na Slovenskem v isti meri kakor na Hrvatskem.

ti moraš vedeti, kako se imaš vesti. Jaz molčim in priznavam, da je prav, kar napraviš. Ali misliš, da si ga moral spoditi, da bi razumel? O ne! Takim ljudem zadostuje besedica — toda tvojih besed je bilo mnogo in bile so žaljive. Ti imaš tudi čast v sebi, Kondelik, ti si bil vedno časten človek, drugače bi te ne vzela in moj oče bi me ne zaupal tvojim rokam. In če bi bil kedaj moj oče — Kondelik — rekel tebi kaj podobnega in ako bi bil ti zopet prilezel — veš, Kondelik, jaz bi zgubila spoštovanje, ki sem ga vedno imela do tebe. To je ravno čast in moja ranjka mama — Bog ji daj nebesa in večni mir — je vedno rekla: Beti, Kondelik je mož, kakršnih je treba iskati! In kar me je veselilo na tebi, me veseli na Vejvari. Ti si sprevidel, da se mora to pretrgati — dobro, Kondelik. Nama je dal Bog edino hčer — rada bi jo videla srečno. Ako misliš, da jo je usoda odločila Vejvari, moraš v tem posredovati. On mora čakati. On se ni mogel ponižati. On te ni pahnil v vodo...»

Gospa Kondelikova je vedela, s kakim orožjem mora iti na soproga. Takole resno — toda ne ga zjeziti.

»Za vraga«, je zaklical gospod Kondelik, »kaj pa sem rekel tako groznega?«

Gospa Kondelikova se ni dala omehčati.

»Veliko, Kondelik, razumeš, zelo veliko. Ničesar ti ne očitam, ti si imel bolesti — jaz sem jih čutila s teboj, saj si moj mož in Pepičin oče. Več ni Vejvara potreboval. Ima spoštovanje do tebe, Kondelik, spoštuje te — moj bog, od tebe bi rad dobil ženo —

Pepico — in žena je božji dar. Takega mehkega človeka se ne sme vreči iz sobe, da ne bi več prišel. In takih ljudi tudi ni čez mero.«

»No, no, no... se je nasmehnil Konelik.«

»Vem, Kondelik, on je zate premajhen gospod. Toda ne pozabi, da bo postal večji. Ti tudi nisi bil tak, kakor danes, ko si me vzel. Toda moj oče, moja mati, mi smo imeli zaupanje v tebe in ti jih nisi prevaril. Naj se kdo dane tebi primerja! Ti si slikar, kakršnih ni polna Praga.«

Gospodu Kondeliku je bilo, kakor da bi ga kdo bičal. To resno češčenje ženino ga je razorožilo. Po teh besedah ni mogel zmerjati, se ni mogel kregati. Sipala je goreče ogle na njegovo glavo.

»Menda vendar ne bom letal za njim?« mu je privrelo iz ust.

»Tega ti nisem rekla, Kondelik, čeprav bi ne bilo ponižanje, ako bi prišel na kak način z njim skupaj. In ti gotovo nisi bral današnjih časopisov. Nekdo je tam umrl, na magistratu, vse se rine za košček naprej. Vejvara so pridelili praesidiju. Praesidiju, Kondelik! To je takoj pod županom. Gospodje v praesidiju so njegova desna roka. To so ljudje, ki vladajo celo Prago. To je velik korak k njegovi karijeri! Nič drugega ne pravim, kot da ima Vejvara bodočnost — in Pepica bi jo imela z njim. On ima svoje, ona ima nekaj, veš, ko pride to skupaj, je potem krasna eksistenca...«

V tem trenutku se je vrnila Pepica iz kuhinje, gospa Kondelikova je vstala. Samo pogledala je po-

menljivo hčerko, in Pepica je razumela. O njem je bil govor, o Vejvari.

Mojster je sedel zamišljen. Saj ima pravzaprav Vejvaro rad, za vraga! On ne more za svoj klepetav jezik. Kaj ga ti ljudje še ne poznajo? Ali bi se moral smejeti, ko je ležal kakor na mučnici in moral bi blagoslovljati, da se je prekucnil v Vltavo? In kakor je sedel tu in premišljal o vsem, kar mu je njegova boljša polovica povedala, je sklenil, da to jutri popravi. Jutri že pojde ven, ga že skoro prav nič ne boli. Mora plačati davek, pojde sam na magistrat, pod kako pretvezo zleze v pisarno, kjer sedi Vejvara — in bo to.

Kakor je sklenil, tako je napravil. In v soboto opoldne, ko se je vrnil domov, je rekel ženi dobrovoljno:

»Tako, Beti, zvečer pride Vejvara. Srečala sva se, povabil sem ga na večerjo. Nekaj nam napravi. Pripeljal ga bom s sprehoda.«

»Vidiš, Kondelik, to je lepo od tebe. Bala sem se že za Pepico. Ti si dober človek...«

In ga je poljubila.

Kondeliku je bilo neizrečeno lahko pri srcu. Čutil je, kako je človek srečen, če dela dobro. Sklonil se je k ženi in ji je rekel:

»Mislim, da danes poprosi za Pepico...«

Obraz gospe Kondelikove se je zavsetil. Ah, torej vendar. Sreča Pepičina — to je bila naloga celega njenega življenja.

I a je priredniji.

Štajerske novice.

Tekma celjske sokolske župe dne 5. jun.
t. l. Tekme se je udeležilo 18 telovadcev in sicer: 6 iz Brežic, 6 iz Celja, 2 iz Gradca, 2 iz Krškega in 2 iz Maribora. — Tekmovalo se je na drogu, bradlji, na konju, v skoku na višino in v prostih vajah. Izmed vrst je dosegla celjska 227 točk, sestavljena vrsta Gradec, Krško in Maribor skupaj 225 točk in brežiška vrsta 194 točk. Izmed posameznikov je dosegel največ točk br. Jos. Holy (Brežice) in sicer 50, br. Anton Jager (Celje) 49 in br. Fran Virant (Brežice) 48 točk. — Uspeh tekme je pokazal, da je bil brežiški „Sokol“ zanjo najbolje pripravljen. Tako se je izvršila prva tekma novo ustanovljene celjske sokolske župe. Pokazala je, da ima župna organizacija trdno podlago in najlepše upe za bodočnost. Po tekmi se je vršila javna telovadba žalibog le v telovadnici ker slabo vreme nastopa na prostem ni dopustilo. Z neverjetno sigurnostjo in eksaktnostjo so se izvajale vse vaje; pa saj tudi ni čuda, kajti zbran je bil cvet telovadcev celjske župe. Po telovadbi se je razvila v obširni telovadnici veselica pri kateri je narodna godba prav pridno svirala. Članice ženskega odseka celjskega Sokola sestrice Marta Hrašovec in Jožica Gregorin ste se požrtvovalno trudile za razpečevanjem cvetic, razglednic in dr. zmanjšati primankljaj, ki je nastal vsled skrajno zanikrne udeležbe s strani Celjanov.

Še pred nedolгим časom se je zagotavljalo, da bodo vsi merodajni faktorji celjski vedno in povsod podpirali sokolsko idejo. Zadnje nedeljo se pa te obljube niso uresničile. Pa nič ne de. Župno vodstvo in celjski Sokol bosta nadalje delovala po načrtani poti — vedela bosta pa od sedaj naprej, kdo in kje so njihovi podporniki in prijatelji. Nazdar!

Dalmatinska železnica. V „Nar. listih“ izraža dalm. poslanec Vuković nado, da bode mogla ogrska vlada sedaj, ko ima sigurno večino, misliti na izpolnitev dane obljube in resno misliti na gradnjo takozv. dalmatinske železnice, da bode Dalmacija vendar že enkrat spojena z železniškim omrežjem avstrijskim. No — to bo menda le nada; kajti tudi Wekerle je imel s koalicijo večino v ogrskem parlamentu in vendar ni prišla zadeva niti za en korak naprej. To že ne bode drugače šlo, kakor da bodeta stopila vsemogočni dr. Šusteršič in klerik. kranjski deželni odbor v akcijo. Potem pa bomo naenkrat dobili dalmatinsko in belokranjsko železnico. Ali ne?

Slučaj Zrimšek-Peterffy. V Žetalah pri Rogatcu je trgovec Aleksander Peterffy v gostilni zmerjal tamošnjega učitelja Franca Zrimška iz narodnega sovraštva na najostudnejši način. V razburjenosti je g. Franc Zrimšek udaril A. Peterffya, kateri je pozneje prinesel spričevalo, da mu je baje ušesna mrena vsled udarca počila in da je bil zaradi tega nad 30 dni bolan. G. Zrimšek se je zagovarjal, da je mogoče A. Peterffy poškodbo kje drugje dobil, a vendar je bil Zrimšek kljub vsem okolnostim od okrožne sodnije v Celju obsojen zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe. Sodili so nadsvetnik pl. Garzarolli, svetnik Wenedikter, svetnik Erhatič in sodnik dr. Krančič. Kakor ravnokar izvemo, je najvišje sodišče to razsodbo razveljavilo.

Za tujski promet se zelo zanimajo na Zg. Štajerskem. Kakor poroča „Tagesp.“, se je vršil minulo nedeljo v Gärnerjevem hotelu v Ljubnem shod za pospeševanje tujskega prometa, katerega je priredilo štaj. društvo za povzdigo tujsk. prometa. Sklepalo se je o reklamnih in prometnih zadevah. Pri nas se za to važno stvar nikdo ne zanima. Bodo morali zopet priti Nemci — in potem bode od vseh koncev in krajev tožb o pomemčevanju. Občine v zgornji Savinski dolini rešujejo po večini le „vero“ in se lovijo za praznimi obljubami Kmečke zveze.

Imenovan je drž. pravdnik Rudolf Tschach v Mariboru za namestnika višjega drž. pravdnika v Gradcu.

Mladinska veselica na Polzeli v nedeljo ni tako uspela kot drugokrat, kajti silni nalivi, ki so nastali v popoldanskih urah, so zadržali veliko domačinov, in vse tujce, razun nekaj bližnjih. Vendar pa se je nabralo še dosti domačinov, da se je veselica lahko vršila. Kot vedno so tudi tokrat naši vrli igralci dobro rešili svoje vloge ter jim je čestitati in zaslužijo pohvalo! Med igranjem je opisal navzočemu občinstvu g. potov. učitelj C.-M. D. pomen narodne šole in pokazal zbranim v pravi in popolni obliki strupeno ost

schulvereinskih šol v res prekrasnem govoru. Bodi mu tem potom izrečena topla zahvala! — S tem je tudi naša C.-M. podružnica storila svojo sveto dolžnost v narodnem oziru ter bo delala krepko — v probujo naroda i naprej! Nazdar!

v Hmeljarsko društvo v Žalcu priredi v nedeljo, dne 12. tm. pop. ob 3. uri v šoli na Ljubnem poučni shod, na katerega se opozorijo tamošnji hmeljarji.

Toplice Rogaško Slatino je obiskalo do 31. maja 226 strank z 282 osebami.

Iz Hrastnika. Neki nadporočnik 97. pešpolka v Trstu se je vrgel na naši postaji pod tovorni vlak. Vendar pa ga stroj počasi vozečega vlaka ni zmečkal temveč porinil na stran. Spravili so ga v Celje v vojašnico in od ondot nazaj v Trst. Baje se mu je zmešalo.

Drobne novice. Tri prste je odtrgalo delavcu Borovniku na cirkularni žagi na Koroški cesti v Mariboru. — Strela je ubila hlapca Steinbauerja pod kozolcem pos. Urbana iz Švanberga na Sr. Štajerskem. Trije hlapci, ena dekla in tri ženske, ki so grabili seno na travniku, so iskali pod kozolcem zavetje pred dežjem. — Žena čevljarja Malesa v Gosposki ulici v Celju je ravnala zelo grdo s svojo itak že v rasti močno zaostalo 9 letno hčerko. Pretepala jo je za najmanjše stvari. Zadnji teden jo je zaprla v temno klet, odkoder je dekle, ki je bilo vso zbito, rešil še le policaj. Brezsrčno mater se je naznanilo. — Ustrelil se je v Gradcu 22 letni pešec Poplatnik iz Gajovec pri Ptuj. — V Gradcu so potegnili iz Mure utopljenega 20 letnega delavca Haložana.

Iz celjskega občinskega odbora. Dovoljenih je 1620 K za poprave v občinski sirotišnici. Bi ne škodila tudi večja svota, kajti ta ubožnica bi res potrebovala temeljitega popravila. Pa seveda: Schulverein in Südmark sta bolj potrebna denarja za pomemčevanje slov. dece in podporo nemških obrtnikov, ki so jo zavozili. — Odbil je občinski odbor v seji minuli petek prošnjo g. Goričarja za knjigotrdsko koncesijo, češ, da ni lokalne potrebe. — Odklonila se je prošnja Trauner za dovoljenje prodaje starin. — Gostilničarju Canku v Škofji vasi se ne dovoli znižanje vodarinske pristojbine.

„Pobožen“ zakonski par. Zakonska Ivan in Marija Wind iz Muraua, oba stara krog 30 let, sta bila pred okrožno sodnijo v Ljubnem zaradi zapeljanja in spolne zlorabe nekega 16-letnega dekleta, ki jima je bila izročena v vzgojo, obsojena na 8, oziroma 6 mesev težke ječe. Wind je lončar, je bil predsednik tamošnje podružnice katoliškega Šulferajna, zaupnik klerikalne stranke in nje steber, ki je z ovađstvom ljudi, ki niso hoteli klerikalcem parirati, si skušal pridobiti upliv in moč. Zares pravi kras klerikalne stranke ta patentirani katoličan! Pa saj jih imamo tudi na Slovenskem dosti!

Iz Ivanjkovec pri Ormožu. Dne 12. junija t. l. ob 3. uri popoldne se vrši v gostilni gospe Kralj javno zborovanje tukajšnje kmetijske podružnice, na katerem bode poročal delegat za glavno skupščino c. kr. kmetijske družbe v Gradcu o isti ter predaval o vinarstvu g. deželni vinorejski pristav Anton Puklavac. K temu zborovanju vabi vse podružnične člane, kakor tudi vse iste, kateri se za to velevažno organizacijo zanimajo, najvljudneje ter pričakuje polnoštevilne udeležbe načelstvo.

Umor in samomor. Tozadevno poročilo v včerajšnjem listu o umoru in samomoru v vlaku iz Gradca proti ogrski meji minulo soboto lahko danes sledeče spopolnimo: Dejanje je konec ljubzenske drame. Umorjena je Ilona pl. Zavody, žena tajnika velike županije v Komornu, Elemerja pl. Zavodyja, stara 29 let. Ritmojster Emerik Köres pl. Köveshaza je bil mladostni prijatelj Ilone, je bil nemeščen pri 11. dragonskem polku v Komornu, a v zadnjih dneh prestavljen v Kotor. Ilona se je peljala minoli petek na Dunaj in jo je mož še, nič sluteč, do Budimpešte spremljal. Na Dunaju je stanovala skupaj s Kövesom v nekem hotelu, odtam sta se peljala v Gradec, kjer sta bila zopet skupaj v hotelu „Danijel“. Konec žaloigre se je potem odigral v vlaku.

Iz Petrovč. Tukaj se je vsula v nedeljo popoldan okoli 3. ure gosta, precej debela toča, celih 10 minut trajajoč, ki je napravila na poljih, posebno po hmeljiščih in vinogradih zdato škodo.

Iz Polzele. Zadnje soboto, 4. t. m. je zakomandiral zopet naš tovarniški inženir svojim delavcem in vabil naše kmete na zopetni shod za šulferajnsko šolo. Delavci so šli, ker se še ne

čutilo dovolj močne, da pokažejo že enkrat temu gospodu, da on nima nič za komandirati in da tovarniški delavci niso niti tovarnarju, niti inženjerju, bodisi oskrbniku Vodopivcu dolžni pasjo pokorščino. Prvi se bili seveda gospodje mojstri z glavnim agitatorjem, kleparjem Švajgerjem iz Vojnika — v sredi. Vseh udeležencev je bilo 19; to vemo po izpovedbi nekega tam navzočega delavca. — Besedo je imel gospodine inženir sam. Pravil je delavcem, da bodo lahko mnogo več zaslužili, če bodo pošiljali svoje otroke v nemško šolo, če bodo znali nemški kajti tam v šulferajnovki bodo otroke z nemškim magnetom čudežno magnetizirali, in ti bodo potem doma oddajali in prevajali po dotikanju nemščino v glave svojih staršev. Mogoče, da so gospod inženir res kunšten mož, a tega jim še vendar ne prisodimo, kajti potom magnetizma in elektrike se še danes ne vliiva izveličavna nemščina, a mogoče, da iznajde ta inženir Švajger tak aparat. Delavci se temu izvajanju in vezanju otrob niti smejali niso, pač pa so se jezili češ, niti te plače nam večkrat nočejo dati, ki jo imajo, da si jo moramo sodnijskim potom iskati (so bili pred kratkim slučajni) ter nam še od te bore plače dostikrat radi kaj odtrgajo. Ko so gospod govornik oficijelni govor zaključili izrazil je predsednik „Ortsgruppe“ oskrbnik Vodopivec (nemško ime!), da bo treba nekaj več plačati ko 20 kr. na mesec, namreč, vsak delavec, vsak član tega „krajnega kupa“ šulferajna bo plačal mesečno K 2—. To je pa, bilo dovolj! Da bi še delavci plačevali tako visoke vsote bogatemu Schulvereinu, to bi bila predrznost skrajne mere in nesramnost od voditeljev nemške kulture na Polzeli — in tej smelosti so se delavci — molče uprli — ter odšli skozi duri na svež slovenski zrak, v zaduhlem nemčurskem brlogu pri — „Hirschu“ ob železnici — so pa ostali mojstri sami in čestita reprezentanta — „krajnega schulvereinskega kupa“ — inženir in Vodopivec. Druge nesreče ni bilo! Jalovo, žautavo, kaj ne gospodje!? Je že klepar Švajger iz Vojnika slabo agitiral. Südmarka, boljše plačaj!

v Iz Polzele. Naši tovarniški nemškutarji so postali zadnji čas skrajno predrzni in izzivalni. Nekaj posebnega jim je, dražiti nas mirne domačine. V svojih gumbnicah nosijo cele butare modriža, hoteč pokazati javno svoje vsenemštvo. — Za nemško šolo strastno agitirajo in razburjajo mirno kri našega kmeta. Treba bo tu nekoga, ki napravi red. Po naših mislih je ravnateljstvo oz vodstvo tovarne za to tu, da pouči svoje uradnike zakaj jih je najelo — ali za to, da skrbe za ogled in procvit podjetja, ali za to, da delajo med ljudstvom prepir in netijo sovraštvo. Skrajni čas je že, da se vodstvo tovarne na Dunaju zmezi in stori potrebno, da ne bo treba tega storiti nam — domačinom. — Prihodnjič pa še kaj več!

v Polzela. Sobotni shod naših nemškutarjev se je zopet ponesrečil. Inženir je govoril o nekem boljšem zaslužku, če bodo znali nemški, a se je opek. — Zakaj, povemo prihodnjič.

v Izjava. Izjavljam, da sem dne 5. maja t. l. ob priliki 40 letnice učiteljskega društva za celjski okraj netaktnost z isto slovensko okrožnico glede banketa storil jaz na svojo roko in je ime predsednika učiteljskega društva prišlo brez njegove vednosti na okrožnico. Kveder.

v Sadjarsko-vinarskega tečaja na dež. vinič. šoli v Sreberniku pri Lipnici od 13.—25. junija t. l. se udeležijo z dovoljenjem dež. šol. sveta od spodnještajerskega učiteljstva sledeči gg.: Albin Schmidt iz Št. Pavla, Jos. Sernetz iz Vojnika (trg), Oskar Žolnir iz Olimja, Karol Majer iz Podsrede, Jožef Čuček iz Žiž, Franc Jamšek iz Rajhenburga, Ivan Urek iz Vuzenice, Jožef Moder iz Hoč, Pavel Flere od Sv. Štefana in Jože Gorup s Polenčaka. Vseh udeležencev je 22.

V Megojnicah pri Grizah je vdarila dne 5. junija popoldne med 5. in 6. uro strela v kozolec našega dobro znanega somišljenika Avgusta Golavška. Kozolec je popolnoma zgorel. Bila je velika nevarnost za vso Megojnico. K sreči se ogenj ni razširil. Na pomoč je takoj prihitela vrla žalska požarna bramba in kmalu tudi požarni brambi iz Gotovelj in Arjevsi. Čast in hvala dobrim ljudem, ki so tako hitro pripravljeni pomagati in ne vprašajo, ali je nesreča zadela somišljenika ali nasprotnika. Tembolj pa se mora človeku gabit početje nekaterih tukajšnjih klerikalcev. Neka slavna tercialka, ki je romala baje že v Lurd na Francoskem, je rekla: „Tu imate zdaj svojo Narodno stranko!“ Prismojena baba, ali je tistokrat bila tudi Narodna stranka

kriva ko je vdarilo v cerkev? — Megojniški Cigan ni pustil ognjegascem jemati vode na svojem štepihu. Pravi cigan bi najbrž ne bil tako neusmiljen. Prihiteli so tudi griški čuki, pa samo iz radovednosti. Razun enega ali dveh so vsi le od strani gledali, a na prošnjo, da bi pomagali pumpati, so se s smehom odstranili. Tukaj vidite, ljudje božji, kakšni so klerikalci: na jeziku imajo vedno vero, a v srcu jo nimajo nič, celo nič!

Druge slov. dežele.

v Dr. Pegan in „Domoljub“. Pri sobotni razpravi proti „Slovenskemu Domu“ je prišel razgovor tudi na klerikalno časniško smetišče „Domoljub“. Ob tej priliki se je klerikalni general in dež. odbornik izrazil o pisanju tega lističa sledeče: „Priznam, da je tako pisanje nedostojno, da je to le leksikon psovanja.“

v Dopolnilne občinske volitve v Celovcu včeraj 6. tm. so se vršile ob skrajno slabi udeležbi, ker je bila samo nemško-nacionalna kandidatna lista.

v Zopet samomor vojaka. V Gorici se je ustrelil 24-letni pijonir Jožef Mizerak iz Galicije.

v Na izrednem občnem zboru „Nar. Del. Org.“ v Trstu minulo nedeljo se je sklenil pristop k „češki delavski zvezi“, dalje se je izrekla potreba za ustanovitev delavske hranilnice in posojilnice in mladinske organizacije.

v Jeseniška podružnica „društva jugoslovanskih železniških uradnikov“ se je ustanovila 29. m. m. Predsednikom je izvoljen asistent Jos. Božič.

v Skupščina Ciril-Methodove družbe za Istro se je vršila v nedeljo v Čresu popolnoma mirno. Udeležencev je bilo krog 2000, Skupščina in ljudska slavnost sta se zvršili čisto v miru, dasi so Italjani že tedne poprej grozili z izgredi.

v Kdo bo novi tržaški škof? V Trstu so se začeli dogovori o dr. Naglovem nasledniku. Vprašalo se je po mnenju škofo v Gorici, Ljubljani, Poreču in Krku. Odgovori so došli in so baje predlagani le trije italj. prelati in sicer znani drž. posl. Faidutti, kanonik Mechia in župnik Pederzoli pri novem Sv. Antonu v Trstu. Faidutti baje zaradi svojega političnega rovarjenja nima dosti upa na imenovanje; kanonik Mechia ima neprijetne afere z župnikom Buttignonijem; ostane torej še Pederzoli. Samo Slovenec ne sme postati tržaški škof!

Tržne cene.

Dunaj, 6. junija. Borza za kmetijske pridelke. Inozemska poročila in vreme nista podala ničesar novega, vsled česar ni došlo do posebnih sprememb v cenah.

Budimpešta, 6. junija. Žitna borza. Pšenica za oktober K 9'44, rž za oktober K 7'19, oves za oktober K 6'90, koruza za julij K 5'54, koruza za avgust K 5'67. Pšenica se zmerno ponuja in kupuje, promet 6000 stotov, pšenica v efektivu in ostalo se drži, istotako tudi termini.

Trst, 3. junija. Sladkor. Centrifugal pilés prompt K 39³/₄ do K 40¹/₂, za dobavo K 40— do K 40³/₄. Tendence mirna.

Praga, 3. junija. Sladkor. Surovi sladkor prompt K 33.70, nova kampanja K 26'15. Tendence mirna, vreme vroče.

Budimpešta, 3. junija. Svinjski sejm. Ogrske stare težke 150—152, mlade težke 160—172, mlade srednje 164—170, mlade lahke 164—170 v

Zagrebski Franck

koč tovarniško znamko

priporočujemo kot priznano najboljši pridatek za kavo!

sl. zagan Y 1655, 1:101

kg. Zaloga 36.958 komadov. Prignano 844, odgnano 223 komadov, ostane 37.579 komadov.

Budimpešta, 3. junija. Mast. Svinjska mast 182—, namizna slanina 164—.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

NOVICE IZ PARLAMENTA.

Dunaj, 7. junija: Poslanska zbornica bode jutri zopet pričela s plenarnimi sejami. Danes zborujejo različni odseki.

Dunaj, 7. junija: Proračunski odsek bode danes rešil zadnje poglavje: finančno ministerstvo. Ako bi ne bil še danes gotov s svojim delom, se bode jutri zvečer vršila še ena seja.

Dunaj, 7. junija: Pristojbinski odsek se bode danes ukvarjal z dvema važnima zakonoma glede petrolejskih pristojbin.

Dunaj, 7. junija: Deželnoobrambni odsek prične danes s posvetovanjem o veteranskem zakonu.

ITALJANSKA PRAVNA FAKULTETA.

Dunaj, 7. junija: Sinoči so imeli italjanski-visokošolci shod, na katerem so vsi govorniki ponovno zahtevali italj. pravno fakulteto v Trstu in grozili, da bodo z vso močjo nadaljevali agitacijo za njo, ako bi jim vlada in državni zbor ne ustregla. Pričakujejo namreč, da bode prišla danes vladna predloga glede italj. pravne fakultete na dnevni red. Po odločilni seji proračunskega odseka hočejo italj. dijaki sklicati še en shod, da zavzamejo svoje stališče k rezultatu.

NEMŠKI CESAR NA RUMUNSKEM.

Bukarešta, 7. junija: Na povabilo kralja Karola se bode baje udeležil nemški cesar Viljem velikih manevrov rumunske armade v Dobrudži.

Zeppelinova vožnja na Dunaj.

Friedrichshafen, 7. junija. V četrtek zjutraj se prične vožnja vodljivega Zeppelinovega zrakoplova na Dunaj. Vožnja gre v smeri čez Ulm ob Donavi, potem na vzhod čez Augsburg in Monakovo, potem v Pasavo, čez Linc in Sv. Hipolit na Dunaj.

Lampijone

konfeti, serpentine, umetne cvetlice itd. priporoča po nizkih cenah tvrdka

Goričar & Leskovšek v Celju
trgovina papirja, pisalnega in risalnega orodja

Na debelo.

177 88-20

Na drobno.

Tiskovine v moderni obliki so dandanes, kakor znano, potreba vsakega podjetja, ki hoče uspešno delovati, kajti tiskovine brez učinka romajo navadno vsled pomanjkanja časa neprečitane v koš. Sleherni, ki to upošteva in deluje dosledno v tem smislu, zamore vsak čas računati na dosežen uspeh, ker se prejemniku vsili nehoti prepričanje, da deluje z vzornim podjetjem, katero se potrudi v vsakem oziru izvršiti naročilo skrajno natančno in z namenu potrebnim učinkom. Zavod, ustrezajoč vsem zahtevam na polju moderne tiskarske tehnike je Zvezna tiskarna v Celju, Schillerjeva cesta šte. 3. — Založena z modernimi črkami in okraski, kakor tudi opremljena z brzotisknimi stroji najnovejše konstrukcije in zlagalnimi pristroji je v položaju v polni meri zadovoljiti svoje cenjene stranke. — Naročila izvršuje točno in solidno. — Cene nizke.

